

kasjerne nødvendigtvis have maattet blive mindre og mindre i Omfang. Ved at Overformyndreriet nu bliver samlet paa eet Sted, vil der nemlig blive Udfigt ogsaa for de større Laansøgere til at faae en større samlet Sum tillaans, medens man nu ofte, naar der kommer Begjæring til de smaa Sparekasser om et større Laan, maa nægte det, eller ogsaa stoppe med at give andre Ublaas saalænge, at man hindrer de virkelig Trængende fra at komme i Betragtning, for at skaffe det større Laan tilveie, hvorom der var søgt. Det er dette, der har glædet mig meest ved at læse Lovudkastet, at der muligt nu kan komme et Sted, hvor de større Laan kunne søges og opnaaes, som ikke længere kunne faaes hos Sparekasserne.

Sonne: Jeg kan ikke sige Andet, end at det er med stor Tilfredsstillelse, at jeg har seet, at det foreliggende Lovforslag indeholder den Bestemmelse, at der kun skal være eet Overformynderi, og at jeg af Forhandlingerne har mærket, at den almindelige Mening her i Salen synes at være for denne Bestemmelse. Det er jo den samme Tanke, hvorpaa Landstinget gik ind under Forhandlingerne for nogle Aar siden om det Lovudkast om Overformyndervæsenet, som dengang var blevet forelagt. Der er derfor blot et enkelt Punkt i det nuværende Lovforslag, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed, et Punkt, som endnu ikke er blevet omtalt; det er nemlig een af Bestemmelserne i Lovforslagets § 7. Paragraphen indeholder jo Bestemmelser om, at Overformyndrerimidlerne skulle fordeles som Laan omkring i Amtsraadsdistricterne i Forhold til det Beløb, hvormed Midlerne ere indkomne fra disse Kredse, og at der i hver Amtsraadskreds skal oprettes en Laanecommission for Anbringelsen af Laanene. Det hedder derhos i Bestemmelserne, at, naar denne Laanestyrelse og Overformynderen blive uenige, da vil Laanet være at nægte. Jeg vil nu henlede Opmærksomheden paa, om der dog ikke herved er tillagt Overformynderen temmelig megen Myndighed. Han vil altsaa, som Bestemmelsen er affattet, være istand til at nægte ethvert Laan, som han ikke har Lyft til skal bevilges, og Laanestyrelsen vil saale-

des efterhaanden blive nødsaget til ganste at gaae ind paa at give de Laan, som han foreslaaer, idet ethvert Laan, som han ikke giver sit Samtykke til, som sagt, vil være at nægte. Paa samme Maade skal ifølge § 7 Spørgsmaalet om et Laans Overtagelse af en Eienheds nye Eier afgjøres alene af Overformynderen. Det var dette enkelte Punkt, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden, for at det kan blive undersøgt, om det ikke trænger til nogen Forandring.

Saffner: Den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Vesjen) udtalte som sin Overbeviisning, at man var kommen ind paa en vigtig Bei ved Ordningen af Overformyndervæsenet her i Landet ved at gjøre det til et Statsanliggende istedetfor at lade hele dette Forhold være, hvad det naturligt er og bør være, en Familiefag. Jeg deler fuldstændigt denne hans Anskuelse, og, uagtet der ikke er Udfigt til, at denne Anskuelse vil finde stor Anklang hverken her i Thinget eller i det andet Thing, har jeg dog ikke villet undlade at udtale den. Jeg troer, at man i et Land, hvor man tilbørlig Borgerne en høj Grad af politisk Frihed, vel skal vogte sig for at drage Anliggender, som vedrøre dem, ind under Regeringens Forsorg og Bestyrelse. Jeg troer, at man i offentlige Anliggender skal lade Communerne bestyre Alt, hvad der kan tilfalde dem, naar det kan bestaae med Statens Overtillid og Sikkerhed, og at man ligeledes skal lade Borgerne beholde Overbestyrelsen af deres egne private Anliggender. Man skal ved Siden af den communale Selvstændighed ogsaa udvikle Familielivet, thi derigjennem troer jeg, at man vil faae den bedste Garanti for en god og rigtig Benyttelse af de store Friheder, der ere tilbeelte Landets Borgere. Jeg er slet ikke blind for, at Borgernes Bestyrelse af Umyndiges Midler kan medføre Tab for enkelte Umyndige.

Rettelser.

Sp. 168, Lin. 24 f. o. og Sp. 170 Lin. 9 f. n.: „inns and courts" læs: „inns at courts"